

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 17 maja 2013 r. — Parker ITR i Parker-Hannifin przeciwko Komisji(Sprawa T-146/09) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek przewodów morskich — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Ustalanie cen, podział rynku i wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Wytyczne w sprawie obliczania kwoty grzywny z 2006 r. — Uzasadnione oczekiwania — Górna granica wynosząca 10 % — Okoliczności łagodzące — Współpraca)

(2013/C 189/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Parker ITR Srl (Veniano, Włochy) i Parker-Hannifin Corp. (Mayfield Heights, Ohio, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci B. Amory, F. Marchini Càmia i F. Amato)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo N. Khan, V. Bottka i S. Noë, następnie S. Noë i R. Sauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 428 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 (WE) i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.406 — Przewody morskie) w części, w jakiej decyzja ta odnosi się do skarżących, oraz, tytułem żądania ewentualnego, uchylenie nałożonej na skarżące w tej decyzji grzywny lub znaczne obniżenie jej kwoty.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 lit. i) decyzji Komisji C(2009) 428 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 (WE) i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.406 — Przewody morskie) w zakresie, w jakim Komisja Europejska stwierdziła w nim, że Parker ITR Srl uczestniczyła w naruszeniu w odniesieniu do okresu przed dniem 1 stycznia 2002 r.
- 2) Stwierdza się nieważność art. 2 lit. e) decyzji C(2009) 428 wersja ostateczna.
- 3) Kwotę nałożonej na Parker ITR grzywny ustala się na 6 400 000 EUR, za której zapłatę Parker-Hannifin Corp. jest solidarnie odpowiedzialna w wysokości 6 300 000 EUR.
- 4) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

- 5) Komisja zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Parker ITR i Parker-Hannifin.

⁽¹⁾ Dz.U. C 141 z 20.6.2009.

Wyrok Sądu z dnia 17 maja 2013 r. — Trelleborg Industrie i Trelleborg przeciwko Komisji(Sprawy połączone T-147/09 i T-148/09) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek przewodów morskich — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Ustalanie cen, podział rynku i wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych — Pojęcie ciągłego lub powtarzającego się naruszenia — Przedawnienie — Pewność prawa — Równość traktowania — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia)

(2013/C 189/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Trelleborg Industrie SAS (Clermont-Ferrand, Francja) (sprawa T-147/09); i Trelleborg AB (Trelleborg, Szwecja) (sprawa T-148/09) (przedstawiciele: J. Joshua, barrister, i adwokat E. Aliende Rodriguez)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Khan, V. Bottka i S. Noë, pełnomocnicy)

Przedmiot

Przed wszystkim żądanie częściowego stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 428 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 (WE) i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.406 — Przewody morskie) w zakresie, w jakim decyzja ta odnosi się do skarżących, oraz, tytułem żądania ewentualnego, uchylenie nałożonej na skarżące w tej decyzji grzywny lub znaczne obniżenie jej kwoty.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 lit. g) i h) decyzji Komisji C(2009) 428 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 (WE) i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.406 — Przewody morskie) w części, w jakiej odnosi się on do okresu od dnia 13 maja 1997 r. do dnia 21 czerwca 1999 r.
- 2) W pozostałym zakresie skargi należy oddalić.

3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 153 z 4.7.2009.

Wyrok Sądu z dnia 17 maja 2013 r. — MRI przeciwko Komisji

(Sprawa T-154/09) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek przewodów morskich — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Ustalanie cen, podział rynku i wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych — Pojęcie ciągłego lub powtarzającego się naruszenia — Przedawnienie — Obowiązek uzasadnienia — Równość traktowania — Pewność prawa — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia — Okoliczności łagodzące — Współpraca)

(2013/C 189/31)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Manuli Rubber Industries SpA (MRI) (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci L. Radicati di Brozolo, M. Pappalardo i E. Marasà)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, S. Noè i L. Prete, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 428 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 (WE) i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.406 — Przewody morskie) w części, w jakiej decyzja ta odnosi się do skarżącej, oraz, tytułem żądania ewentualnego, uchylenie nałożonej na skarżącą w tej decyzji grzywny lub znaczne obniżenie jej kwoty.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 2 lit. f) decyzji Komisji C(2009) 428 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 (WE) i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.406 — Przewody morskie).
- 2) Kwota grzywny nałożona na spółkę MRI zostaje ustalona na 4 900 000 EUR.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 141 z 20.6.2009.

Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — Cap granen & producten przeciwko Komisji

(Sprawa T-437/10) (¹)

(Odpowiedzialność pozaumowna — Przywóz pszenicy twardej wysokiej jakości — Należności celne przywozowe — Rozporządzenie (WE) nr 919/2009 — Rozporządzenie (WE) nr 1249/96 — Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom — Szkoda materialna — Związek przyczynowy)

(2013/C 189/32)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Cap SA granen & producten NV (Zoersel, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci C. Ronse, A. Hansebout, K. Claeey i J. Muyldermans)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i B. Burggraaf, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga wniesiona na podstawie art. 340 TFUE o odszkodowanie za szkodę poniesioną rzekomo przez skarżącą w następstwie ustalenia należności celnych przywozowych na pszenicę twardą wysokiej jakości w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 919/2009 z dnia 1 października 2009 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 915/2009 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 października 2009 r.

Sentencja

- 1) Komisja Europejska jest zobowiązana do naprawienia szkody poniesionej przez Cap SA granen & producten NV z powodu zastosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 919/2009 z dnia 1 października 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 915/2009 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 października 2009 r. w zakresie, w jakim w rozporządzeniu tym nie uwzględniono notowania FOB ani nie zastosowano reprezentatywnej metody obliczenia rzeczywistych kosztów frachtu do ustalenia należności celnych przywozowych na pszenicę twardą wysokiej jakości.
- 2) Cap granen & producten i Komisja powiadomią Sąd w terminie sześciu miesięcy od ogłoszenia tego wyroku o ustalonych za obopólnym porozumieniem kwotach do zapłaty wraz z odsetkami.
- 3) W braku porozumienia Cap SA granen & producten i Komisja przekażą Sądowi w tym samym terminie swoje żądania liczbowe.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 317 z 20.11.2010.